

עיריית כפר סבא

פרוטוקול מס' 50/17-12/16

מישיבת מועצה שלא מן המניין, מיום חמישי, ט"ו בכסלו תשע"ז (15/12/16)

		<u>משתתפים:</u>
ראש העיר	יהודה בן חמו	
מ"מ וסגן ראש העיר	צביקה צרפתי	
סגן ראש העיר	עו"ד איתן צנעני	
משנה לראש העיר	אורן כהן	
חבר מועצה	עילאי הרסגור-הנדין	
חבר המועצה	עמירם מילר	
חבר המועצה	יהודה יוגד	
חברת המועצה	רביטל עמר שלום	
חברת המועצה	רויטל לן כהן	
חבר המועצה	מתי פז	
חברת המועצה	דבורה שני	
חבר המועצה	אמיר קולמן	
חבר המועצה	אברהם שיינפיין (ממה)	
חברת המועצה	ד"ר ענת קלומל	
חבר המועצה	עו"ד אהוד יובל לוי	
חבר המועצה	ד"ר אמיר גבע	
חבר המועצה	שמעון פרץ	
חברת מועצה	אסתר (אתי) הדנה	
חברת המועצה	פליאה קטנר	<u>חסרים:</u>
מנכ"לית העירייה	אושרת גני גונן	<u>נוכחים:</u>
גזבר העירייה	שגיא רוכל	
מבקר העירייה	דוד תורגימן	
יועצת משפטית	עו"ד בתיה בראף	
יועצת משפטית	עו"ד שרון גמזו-שורר	

ישיבת מועצה שלא מן המניין - 15.12.2016**על סדר היום:****1. אישור תקציב העירייה לשנת 2017.**

צביקה צרפתי : חברים, ערב טוב. אני רוצה לפתוח את ישיבת המועצה שלא

מן המניין בנושא תקציב 2017. בבקשה, ראש העיר.

יהודה בן חמו : ערב טוב לכולם. ברשותכם, הערב אנחנו נייחד את הישיבה,

לפחות את החלק הראשון של הישיבה, לאותה טרגדיה

שפקדה אותנו ואותה ידיעה ששלי עמרמי בוזגלו זיכרונה

לברכה נפטרה ביום חמישי שעבר, וביום ראשון ראיתי

לפחות את מרבית חברי המועצה. יכול להיות שלא ראיתי

חלק שהיו או כולם היו. ללא ספק, אחד האסונות שפקד

אותנו בשנים האחרונות, ואני ברשותכם מבקש מכולם

לפתוח את הישיבה הזאת בדקת דומיה לזכרה של שלי.

***** דקת דומיה לזכרה של עו"ד גבי שלי עמרמי בוזגלו *****

יהודה בן חמו : אני אשא כמה מילים לזכרה של שלי. לאחר מכן מספר

חברים ביקשו גם לשאת דברים. זהו שבוע של אבל ועצב.

חברתנו שלי עמרמי בוזגלו זיכרונה לברכה הלכה לעולמה

השבוע ביום הולדתה ה-49. האובדן פוער חלל בלב כולנו

ותחושת אובדן צורבת את כל נימי הנשמה.

שלי הותירה אחריה משפחה הלומת צער וקהילה שלמה

מוכת יגון, המתקשה להכיל את לכתה. ההודעה בווטסאפ

שקיבלתי ביום שישי מברוך עמרמי בשעה 5:30 לפנות בוקר

אינה מרפה מהמחשבות. 'יהודה'לה, הפרח שלנו, שלי,

הלכה מאיתנו. שלי היתה מעמודי התווך של הקהילה הכפר

סבאית. נציגת ציבור, מנהיגה שהובילה את העיר ותושביה להישגים משמעותיים.

שלי כיהנה כחברת מועצת העיר, היתה ליו"ר מועצת הנשים ורק לאחרונה נבחרה לכהן כיו"ר הנהגת ההורים בעיר. אחת התכונות הבולטות של שלי היתה נתינה אינסופית למען האחר. ההירתמות למען החלש והנזקק. היה לה כוח בלתי נדלה לשפר ולהקל ולו במעט את חייהם של אנשים. מגדלור של מוסר ויושרה, של סובלנות וצניעות אמת.

שלי היתה כפר סבאית בכל רמ"ח אבריה. הנינה של יו"ר הוועד הראשון של המושבה כפר סבא, שהמשיכה שושלת משפחתית מופלאה של עשייה ונתינה.

משפחת עמרמי היא משפחה ערכית וותיקה בעיר. בעלת מורשת של עשייה והתנדבות. ממנה ינקה שלי את האהבה לעיר, את האמונה בצדקת הדרך, את הנכונות להקריב מעצמה לשיפור הסביבה והקהילה. שלי כאמור נולדה בשנת 1967 ונפטרה ביום הולדתה. הוריה התגוררו אז בכפר סבא, ברחוב ששת הימים. בשנת '85 המשפחה עברה להתגורר ברחוב רוטשילד 23.

שלי, זיכרונה לברכה, חיה וגדלה את כל שנותיה בכפר סבא. למדה בבית הספר היסודי הרן, בחטיבת שרת ובתיכון כצנלסון. במסגרת התיכון נמשכה ללימודי המשחק והבמה, ורצתה מאוד להיות שחקנית. מיד עם סיום התיכון התגייסה לצה"ל ושימשה בתפקיד מורה-חיילת.

במסגרת תפקידה בצבא היתה מנחילה לחיילים את אהבת הארץ. עם סיום שירותה הצבאי למדה שנה אחת בבית הספר למשחק בבית צבי, ומיד קיבלה החלטה לעשות הסבה

משמעותית ממשחק למשפטים. בעקבות החלטה זו, טסה לבריטניה ללמוד משפטים. מיד עם חזרתה לארץ עברה בהצלחה את בחינת ההסמכה. לפני מספר שנים עשתה תואר שני במנהל ציבורי במכללה הבינתחומית שבהרצליה וסיימה בהצטיינות.

שלי היתה פעילה חברתית מעורה מאוד בקהילה בכפר סבא, ואף שימשה כחברת מועצה ועמדה בראש מועצת הנשים העירונית במשך חמש שנים, עד שנת 2014, והובילה לשינוי רב בכל הקשור לקידום מעמד הנשים בעיר והעצמתן של נשים. גוף שפועל בהתנדבות מלאה ובמהלך השנים יזם עשרות פעילויות במטרה לקדם את הנשים בעיר, בכל תחומי החיים. יש בו כדי להעיד רבות על שהשאירה בעיר.

ההיכרות שלי עם שלי... את משפחת עמרמי הכרתי לראשונה מתקופת התנדבותי בטרמפיאדה. שם הכרתי את סבא אליעזר ואת סבתא יעל, זכרם לברכה, שהיו מתנדבים בטרמפיאדה. זכור לי כיצד סבתא יעל קראה לה שליניקה, כינוי שלימים אימצתי אותו.

שלי שירתה כמורה חיילת יחד עם אחותי הצעירה, דבר שקירב בינינו מאוד וגרם לכך ששלי הפכה לבת בית אצלנו. כשנכנסתי לחיים הציבוריים כעובד נוער, גייסתי צעירים להתנדבות למתן שיעורי עזר לילדים ממשפחות שידם אינה משגת. ושלי היתה המתנדבת המרכזית. היה זה אך טבעי כשהחלטתי להיכנס לחיים הפוליטיים בקיץ '92 ששלי תצטרף אלי ותהפוך לשותפה לדרך.

בראשית הדרך נבחרתי להוביל את סניף המשמרת הצעירה והיא היתה לחברת מועצה. כבר אז, עת ארגנו פעילויות

קהלתיות ופוליטיות, נחשפתי למנהיגותה והכריזמה שאינה יודעת גבול. מאז ועד היום חלקנו יחד תחנות משותפות רבות. מהחברות במועצת העיר ועד לטיולים המשותפים אליהם יצאנו יחד.

החברות האישית התחזקה מאז שנסענו יחד עם צ'רלי ושלי ליוון, שם התקרבנו, הכרנו לעומק והקשרים התהדקו. לאורך דרכי הציבורית היא שימשה לי כיועצת בגלוי או בסתר. כמעט ולא היתה פעילות ציבורית שהיא לא היתה שותפה אליה. כשהתמודדתי לרשות העיר, שלי היתה לאחת הדמויות המרכזיות ברשימה. ומה גדול היה האושר של שנינו כשהיא נבחרה בקדנציה השנייה שלי לכהן כחברת מועצת העיר.

לאורך השנים ראיתי את עשייתה נוסקת ומתעלה מפעם לפעם אל גבהים חדשים. גבהים שהגיעו לשיא בחמש שנותיה כיו"ר מועצת הנשים העירונית. שלי, שהיתה אם מסורה, רעיה אוהבת, אחות ובת למופת, מנהיגה... התגייסה מיד למשימה. הובילה את המועצה להישגים הראויים לכל שבח, והצליחה לגייס תקציבים לטובת תוכניות רבות, ביניהן 'אם לדרך', תוכנית המגדר שפועלת בכל הגילאים, החל מגני הילדים ועד בתי הספר, תוכנית על בנות מצווה ופרויקט נמ"ש, נערות מובילות שינוי. היא ארגנה אירועים עירוניים רבים, סדנאות, קורסים של מנהיגות ושלל מיזמים נוספים המיועדים להעצמתן של נשים.

כחברת מועצת העיר המשיכה שלי בעשייתה למען קידום נשים בעיר וליצירת קשרים בין אוכלוסיות שונות. היא

היתה חברה בלא פחות משמונה ועדות עירוניות, ביניהן ועדה לאיכות הסביבה, ועדת הביקורת, הוועדה לקידום מעמד הילד ועוד. מי שראה את המסירות והלהט בעיניה, את הנאומים המרתקים והסיוע הבלתי פוסק לכל אדם שפנה לעזרתה, לא יכול היה שלא להתאהב מיד בנשמה הטהורה של האישה המופלאה.

בנוסף, בשלוש שנים האחרונות כיהנה שלי כיועצת משפטית וחברה בהנהלת עמותת סביון, העמותה למען האזרח הוותיק בכפר סבא. במסגרת התנדבותה בעמותה היא היתה שותפה מלאה לפעילות העמותה, לרבות בניית מרכז יום חדש ברחוב אז"ר, שיפוץ ובנייה קומה נוספת ברחוב נחשון, שייצאו עוד מעט לפועל, הרחבת פעילות קהילה תומכת והוספת שירותים נוספים, זאת בנוסף לפעילותה הענפה בתחומים שונים ומגוונים ברחבי העיר.

תרומתה של שלי לא הסתכמה רק בעשייה ענפה ובקשרים הענפים שהיא יצרה, אלא מעל לכל בהיותה מגדלור של מוסר ויושרה, של סובלנות וצניעות אמת. היא שבה והזכירה לכולנו שחיים ומוות ביד הלשון. ושגם בעתות מחלוקת עלינו לשפוט את הדברים לגופו של עניין, בצורה מכובדת, תוך כדי שמירה על תרבות דיון נאותה.

כמה חשוב שנזכור את השיעורים החשובים הללו, גם לאחר שנופי חיינו התייתמו מדמותה של האישה הנדירה הזאת. שבוע לפני מותה נקבעה לנו ישיבת עבודה. זמן קצר לאחר שנבחרה לתפקיד יו"ר של הנהגת ההורים בעיר. במפגש שוחחנו על התפקיד. היא הציגה לי את התוכנית הסדורה שלה לתפקידה החדש, וכמו תמיד הדהימה אותי עם

היצירתיות, התעוזה והלהט הנדיר שלה. גם במפגש הזה דבר לא רמו לבאות.

אני מבקש לשלוח מכאן תנחומים כנים ועמוקים בשמי ובשם חברי מועצת העיר, למשפחת עמרמי בוזגלו, שולה, ברוך, צ'רלי, רוז, דן-דן ואמיר היקרים. מי ייתן ולא ידעו עוד צער. על אנשים כמו שלי נאמר 'חבל על דאבדין, ואין דמשתכחין'. יהי זכרה של שלי בת שולמית צרורה בצרור החיים. מספר חברים ביקשו לשאת דברים. בבקשה, עמירם מילר.

עמירם מילר:

אני מוכרח להודות שמאז יום שישי הארור, שעה שישבתי עם כמה חברים והגיעה הבשורה המרה, אינני מפסיק לחשוב על שלי, אינני מפסיק להיזכר בפעולותיה, בדמותה ובאישיותה.

אני מכיר את שלי בעצם עוד מהיותה ילדה. כאשר הייתי שכן ברחוב רוטשילד למשפחת עמרמי, לשולה ולברוך. והיתה יורדת לרחוב ובחיוך הנעים שלה, כובשת את לבם של כל השכנים. שלי היתה מוכרת ברחבי העיר כפר סבא לא ... אלא גם כדמות של אשת ציבור מסורה ופעלתנית.

במשך השבת ביקרו בביתי גיסתי שולה מילר, שהיתה מורה שלה במשך שלוש שנים בבית ספר כצנלסון, והיא כל הזמן סיפרה על שלי, התלמידה הטובה, התלמידה הנעימה, התלמידה המנהיגה, שיכלה לעשות פלאים כדי לשנות את רוח הלמידה בכיתה.

לאחר מכן הגיעה אורלי חנין, שהיא תושבת חדשה בכפר סבא. והיא פעילה בוועדי ההורים ובמסגרות תלמידים שונות, והיא הכירה את שלי בתוקף הפעילות הציבורית.

היא כל הזמן מדברת בשבחה של שלי, בשבחה כאישה, בשבחה כמנהיגה, בשבחה כאחת שדואגת לצרכי הקהילה במלוא מובן המילה.

אני מוכרח לומר שמבחינה פוליטית שלי היתה חברה ב'נוער עבודה', תנועת נוער של מפלגת העבודה. היא הקימה בזמנו וגם החברים שלה מאז, שזה כבר עשרות שנים, מספרים על הפעילות הענפה שלה בתחום הפוליטי-ציבורי, פעילות שתיזכר, אני חושב, לעד, בסניף מפלגת העבודה בכפר סבא. אני מוכרח לומר לכם שביום ראשון בבוקר באתי ללשכת ראש העיר וקיבלתי חיבוק חם מיהודה, ואולי גם החזרתי לו חיבוק חם. משהו כדי להתעצב ביחד על הדמות הנדירה הזאת של שלי, שגם כחברת מועצת עירייה, ובכל פעילותה הבאה, היא לא היתה יס-מנית. היא היתה אדם עם דעה, דעה מוצקה, שאם היא החליטה לפעול בנושא מסוים ברוחה ולא ברוח אחרים, היא עשתה את זה. ובהחלט יש לשבח אותה על כך.

וכפי שאמרתי לכם, עד עכשיו לא נרגעתי. הייתי אתמול בניחום אבלים אצל שולה וברוך. והיו שם עשרות אנשים. עשרות אנשים שלא בהכרח מהמעגל הראשון של החברים. והאווירה היתה קשה. ואנחנו יכולים רק אולי להתנחם בכך שמצאנו לנכון להזכיר אותה ולזכור אותה וגם להעמיד פה פינת זיכרון בעירייה ולהוקיר לעד את פעולותיה המבורכות. יהי זכרה ברוך.

יהודה בן חמו: תודה. עו"ד איתן צנעני.

עו"ד איתן צנעני: ראשית אני רוצה לברך גם את הנהלת העיר וגם את כל מי שיזם לבטל את הישיבה החגיגית ולעשות תחתיה ישיבה

רגילה. שלי בהחלט היתה ראויה לכך. האבל הוא אבל של המשפחה, הכאב הוא עצום, אבל התחושה בעיר שזה אבל עירוני. זה לא אבל פרטי של המשפחה. בכל מקום בעיר שאתה הולך, בכל מקום שאתה מסתובב, מדברים על שלי, מספרים על שלי, כואבים את הסיטואציה ומספרים סיפורים על האישה המדהימה הזאת.

אני חושב שגם בהלוויה היתה ניתן לראות את הקונצנזוס סביב שלי. היה שם פסיפס אנשים של כל תושבי כפר סבא, מכל המגזרים, מכל ההשקפות, בהחלט ביטוי לקונצנזוס של שלי.

אני מכיר את שלי גם מהעבודה הציבורית וגם ברמה המקצועית המשפטית. עבדתי איתה בהרבה מאוד בעסקאות משותפות. שלי היתה אישה חכמה, אופטימית, מאירת פנים, מקצועית מאוד כעורכת דין. תמיד היא חתרה אל הפשרה, אל המגשר, אל המאחד. יהודה דיבר על הצד של הנתונה, הדוגמה. דבר שהיה מאוד בולט אצלה. זה היה בעצם ממש משהו מרכזי בחיים שלה.

אני יכול לומר שמעולם, למיטב זיכרוני, לא שמעתי את שלי מרימה קול או מאבדת עשתונות. לא בציבוריות ולא בעבודה המשפטית. תמיד ברגעי משבר פוליטיים היא היתה נכנסת לתמונה, היא היתה מנסה לגשר, לפשר. אני יכול להעיד על כך, יהודה יכול להעיד על כך. ובדרך כלל כשהיא היתה נכנסת לתמונה, היא גם היתה מצליחה.

לא אחת, במהלך הקדנציה הזאת, התקשרתי אליה להתייעץ איתה, להתלבט איתה. ותמיד העצות שלה היו עצות טובות, חכמות, שהאירו לי זווית נוספת בתפיסה.

כאדם דתי וכממונה על החינוך הדתי אני יכול לומר, אני יכול לקבוע שלשלי יש מניות משמעותיות מאוד בהקמת התיכון הדתי. וגם כשהיו משברים והיו רגעים ככה שזה היה נראה לנו שזה הולך לכיוון לא טוב, היא היתה מרגיעה את האווירה, מצד אחד. ומצד שני מנסה לדחוף בכל הכוח להקים את התיכון הדתי. כי התפיסה שלה היתה שלא יכול להיות מצב שבעיר כמו כפר סבא תושב דתי לא יוכל לקבל שירותי חינוך דתי פה בכפר סבא והוא יצטרך להיטלטל לערים אחרות. זו זכות שאני בטוח שתעמוד לה היום כשהיא נמצאת שם למעלה.

אני מקווה שכל אחד מאיתנו ייקח איזה מעשה טוב, או איזו תכונה טובה או מידה טובה של שלי ויישם אותה, וזה בעצם יהיה באמת הזיכרון הכי טוב שאנחנו יכולים לזכור אותה. ומעבר לכך, אני גם מקווה מאוד, אני גם מאמין שהנהלת העיר תמצא את הדרך הראויה והמתאימה להנציח את זכרה בצורה משמעותית, כיאה למעמד שלה ולאישיות שלה.

יהודה בן חמו: בהחלט.

עו"ד איתן צנעני: תהיה נפשה צרורה בצרור החיים.

יהודה בן חמו: אמן. ד"ר אמיר גבע, בבקשה.

ד"ר אמיר גבע: אני מבקש את רשותכם לדבר לא בשמי, אלא בשם רעייתי,

מלכה, שהיא לא חברת מועצה אבל אהבה מאוד מאוד מאוד את שלי ובעבודה משותפת במועצת הנשים בחמש השנים שבהן שלי הובילה את מועצת הנשים, מלכה היתה ממש איתה לאורך כל הזמן. ויכולתי רק לשמוע מילים טובות, ערב ערב כשהיא היתה חוזרת מהעבודה המשותפת הביתה,

הכבוד הרב וההערכה הרבה שהיא רכשה לשלי, זה היה פשוט משהו שהוא יוצא דופן. עד כדי כך שכאשר שלי פרשה ממועצת הנשים, מלכה ממש הרגישה שהיא לא יכולה להישאר שם והיא גם כן פרשה.

אני מיודד מאוד עם משפחת עמרמי. ברוך הוא ידיד שלי. אנחנו גם עשינו עבודה ביחד. אני מאוד אוהב את ברוך ואת שולה. מול שלי לא היו לי קשרים של עבודה, אבל ההיכרות פה בתוך מועצת העיר היתה של כבוד הדדי, ושל הערכה הדדית. היא באמת היתה חברת מועצה שונה, מהבחינה הזאת שהיתה עצמאית מאוד בדעותיה, אבל גם כשדעותיה היו שונות ולא על הקו שהקואליציה מובילה בהכרח, היא ידעה לעשות את הדברים בשקט, בשקט המיוחד שלה, בחיוך. אני מניח שבארבע עיניים מול ראש העיר, ולא ברעש וצלולים פה בתוך אולם הישיבות.

שלי באמת היתה אישה נדירה. וזה מאוד מאוד עצוב וחבל. ובלתי מובן, בלתי נתפס מה שעבר עלינו בשבוע הזה. כמו שאיתן אמר, גם לי יש תחושה כזאת שאני מסתובב הרבה ברגל בעיר, שהעיר כולה אבלה. זה דבר שהוא ממש יוצא דופן. גם לוויה כל כך מיוחדת במינה בהיקפה ובעושר המשתתפים בה, מכל הסוגים וכל הגוונים של האוכלוסייה של כפר סבא. זה דבר יוצא דופן, שהיא אכן היתה ראווה לכבוד הזה שאנחנו כולנו רכשנו לה ביום הקשה הזה.

אני בהחלט מצטרף להמלצה החמה שאנחנו בבוא העת, אני מניח שיש כללים בדבר, נמצא דרך יפה להנציח אותה. יש לנו את בית מועצת הנשים, יש אולי בית ספר או גן ילדים. לא יודע, אנחנו נצטרך לחשוב כולנו, אבל היא בהחלט

ראויה להנצחה הזאת, כדי שכולם ידעו גם בעתיד ויזכרו מה שהאישה היקרה הזאת עשתה לחיים הציבוריים בעיר. אבל המילים העיקריות שרציתי לומר זה בשם מלכה. מלכה גם כתבה משהו וביקשה ממני להקריא, אבל אני בחרתי רק לייצג אותה, מבלי להקריא פה נייר שזה נורא רגשני וכואב. הכאב הוא מאוד מאוד גדול. יהי זכרה ברוך.

יהודה בן חמו:

חברים, בנושא הזה, לפני שאני מעביר את רשות הדיבור לנוספים, אני בהחלט לא קרה לי במשך 13 שנים שאני ראש עיר שכל כך הרבה אנשים, מיד עם היוודע דבר מותה וגם מיד אחרי ההלוויה כל כך הרבה אנשים באו, לא הייתי אומר שדרשו, אבל העלו את הנושא של ההנצחה. וכמובן ש, אנחנו בדרך כלל נוהגים לדון בזה שנה אחרי. אבל ללא ספק עם תום ימי האבל נקים צוות עירוני שיחשוב באיזה אופן הראוי לה ביותר. כמובן שנמצא את הדרך להנציח את הפעילות הברוכה שהיא עשתה ואת כל מה שהיא הביאה. יובל, בבקשה.

אהוד לוי יובל:

קשה לדבר על שלי בלשון עבר. ולחשוב שהתמונה שלה פה מאחורינו והחיוך שלה כל הזמן שידר כוח, שידר חיים. מי שפגש את שלי ביומיום כאן במועצה, הכרתי את ברוך לפני 20 שנה, וראיתי את הבית שהמנהיגות הזאת, הכוח הזה יצא ממנו. שכל חריף, נשמה טובה, אישיות של טוב ונתינה, שתמיד אפשר היה לדבר איתה ולדעת שעם שלי, אם אפשר להגיד זה מענטש, אז זה מענטש. זה בן אדם ששומע, שגם יודע להגיד מילה במקום, והכיוון שלה זה הכיוון הכי נקי, הכי לתת, ואף פעם לא חששת לדבר או לתת או להתייעץ. כמו שאיתן אמר, גם אחרי שהיא יצאה מהמועצה, עוד

נפגשנו מעת לעת במשרד של ברוך, המשרד של שלי. היא עשתה שם את העבודה. אבל המשרד של ברוך. ופתאום להגיע ללוויה, שהיה פקק של שעה בכלל להגיע לשם, שכל כך הרבה אנשים הגיעו מכל העיר, שהיא נגעה בכולם. אומרים שאחרי שבן אדם הולך אומרים את כל השבחים. שלי, אני מניח, גם שמעה חלק מהשבחים האלה עוד בחייה. ופשוט לדבר עליה בלשון עבר זה דבר כואב וחבל. אנחנו כמובן מצטרפים לבקשה שבהקדם האפשרי, אם אפשר יהיה להנציח את השם שלה, אם אפשר יהיה אפילו באחד ממוסדות החינוך, שעוד עתידים לקום. כי הנתונה שלה והאהבה שלה ואיפה שראינו אותה עם כל העוצמות היה בתחום החינוך.

יהודה בן חמו: תודה. רויטל לך.

רויטל לך כהן: כאמא בבית הספר הדמוקרטי התוודעתי לאושיה שלי, עוד הרבה לפני שפגשתי את שלי בעצמה. כי שמה תמיד הלך אחריה, ובצדק. ובאמת כשהכרתי אותה לא יכולתי שלא להתפעל, להעריך ולהאזין את שלי. גם כאמא טוטאלית ומסורה מאוד לדן-דן ולרז, וגם כעורכת דין בשיחות משפטיות שהיו לנו על דברים. אבל בעיקר באמת כפעילה חברתית, מי שהקימה והובילה את מועצת נשים. גם ברגעים היותר נשיים ונעימים שלהם, וגם ברגעים היותר נשיים עוצמתיים שלהם. כמו למשל, זו היתה הפגנה ספונטנית שהוקמה בזמנו, כשהיה את נושא הדרת הבנות משירה בכנס תנועות הנוער. ולאחרונה באמת שמחתי מאוד כשהיא נבחרה ליו"ר ועד ההורים העירוני. והפעם האחרונה שדיברתי איתה, אז באמת קבענו לדבר על הקמה של ועד

הורים לילדים עם צרכים מיוחדים שאין להם מקום בוועדי ההורים הרגילים.

שישי בבוקר באמת ככה השאיר אותי בהלם, בתחושה של משהו שנקטע באיבו. לא רק מבחינת הפעילות, אלא באמת ברמה האישית, הפנימית ביותר שאפשר. כי שלי ברמה האישית היתה באמת אישה מדהימה, חכמה, נעימה, אמביציוזית, מיוחדת, עם חשיבה לא שגרתית. היא הובילה דרך, היא הובילה דעה. ואז להיות בתוך המציאות ההזויה והעצובה הזאת, זה באמת לא נתפס.

ואני, גם ברמה האישית מרגישה בחסרונה, וברור לי שגם ברמה הציבורית עוד נרגיש רבות בחסרונה. ואני מנצלת את ההזדמנות הזו באמת להיפרד משלי באהבה ובהערכה ובעצב גדול מאוד.

יהודה בן חמו: תודה. רביטל.

רביטל עמר שלום: אני הכרתי את שלי לפני שלוש, ארבע שנים. לא כמו כולכם, שהכרתם אותה הרבה שנים. אבל אני הספקתי בזמן הקצר הזה פשוט להכיר חברה חדשה, שהיתה פשוט מישהי שאני יכולה לפנות אליה בכל רגע, בכל שעה. לא היה לי שום תחושה של קושי בלהגיד משהו. הכל היה כל כך זורם איתה וכל כך נעים איתה, שממש תוך מספר שניות יכולתי לספר לה את כל תולדות חיי, מרוב שהיא היתה כזאת בן אדם מזמין בתחושה שהוא נתן לבן אדם שאיתו.

אני יכולה להגיד שכשהכרתי אותה, זה היה במסגרת איזשהו כנס, סדנה שהיא עשתה של עמותת 'כ"ן'. והמשמעות של 'כ"ן' זה 'כוח לנשים'. והיא ניסתה לגרום לכמה שיותר נשים להיות מנהיגות ושאתה שמעת אותה

מדברת, אז אני זוכרת הנשים שישבו לידי פשוט היו מרותקות. הם שמעו אותה מדברת. היא לא השתמשה בכוח, לא הרימה את הקול ולא עשתה שום דבר שמפגין כוח. אבל עם כל זאת היה לה איזשהי כוח פנימי שסחף פשוט וריתק את האנשים שהיו סביבה. וכל אחת היתה מוכנה ישר להתנדב לכל דבר שהיא רצתה וביקשה.

אני יכולה להגיד שגם איזשהו כנס שהיא עשתה אז בזמנו, הכמויות של האנשים שהגיעו זה היה פשוט מדהים. כי פשוט היא לא היתה צריכה להגיד, זה עבר מפה לאוזן וישר כולם התגייסו לזה.

אני הכרתי את שלי גם כשבאתי אליה כמה פעמים הביתה, וזה היה לי כל כך מוזר להגיע לבית שלה כשהיא לא נמצאת שם. ישבתי שם ופשוט כאילו חיפשתי אותה בעיניים ולא יכולתי לחשוב שהיא לא נמצאת בבית הזה יותר. הגעתי לבית שלה הרבה פעמים. ותמיד תמיד ידעתי שהדלת שלה פתוחה לפני, וזה פשוט בלתי נתפס. אני זוכרת את יום שישי, מהרגע ששמעתי את זה, הלכתי ברחוב ופשוט אנשים ראו אותי ברחוב ועצרו אותי ואף אחד לא האמין שזה מה שקרה. פשוט מאוד מאוד קשה.

יהודה בן חמו: תודה. ענת.

ענת קלומל: אני רוצה לומר ששלי בשבילי היא קודם כל אחותו הגדולה של עמיר עמרמי, שהוא בן שכבה שלי, ואחותו המוכשרת. תמיד ככה הסתכלנו על האחות בהערצה. אחות שהיא מאוד ... בכלל המשפחה של שלי ועמיר, משפחה מדהימה ומיוחדת במינה בעיר כפר סבא.

עכשיו ביקרתי את עמיר והיתה לי הזדמנות לשוחח איתו

באופן אישי לפני שהגעתי לפה, ואמרתי לו 'עמיר, אני הולכת עכשיו לישיבת תקציב. לפני כן יראו סרט', אמרתי לו 'מה אתה יכול לומר לי שאני מגיעה לפה?' אז הוא אמר לי: 'שלי רוצה שלא יהיו צעקות בישיבות. לומר את הדברים בלי צעקות בישיבות'. אז זה כבר ככה איזושהו מסר של שלי אלינו. ומעבר לכך, הרבה מאוד חברות שלי הן גם חברות טובות של שלי, ומכירות אותה ועבדו איתה בכל מיני פעילויות. וגם באיגוד נבחרות הציבור, הפעילות של שלי לא היתה רק בכפר סבא, אלא גם ברמה של מנהיגות נשית ברמה ארצית, והנהלת איגוד נבחרות הציבור, מלי פולישוק, חברת הכנסת, וסגנית ראש העיר סימה פרי ברעננה, ואביבה מנצור, חברת המועצה מכפר יונה וישראל אביב -

צביקה צרפתי :

כוכב יאיר, לא כפר יונה.

ענת קלומל :

כוכב יאיר, סליחה. וכולם עבדו איתה במשך שנים על פיתוח, לעודד כמה שיותר חברות מועצה שייכנסו ושלי בהחלט השקיעה בכך. ואחת ההשקעות, אחד הדברים המיוחדים שלי עשתה זה היה קורס מנהיגות נשית, לפני כארבע שנים, משהו כזה. חמש שנים. ואני זוכרת שבזמנו, חברה שלי אמרה לי 'ענת, בואי לקורס. יש פה קורס מיוחד', ואני לא, הייתי עמוסה בדברים. אמרתי לה 'טוב, תלכי'. לא הספקתי. והחברה שלי אמרה לי 'תשמעי, זה היה אחד הקורסים הכי משמעותיים שהיו לי, והייתי חוזרת, עושה את הקורס הזה עוד פעם'. ולא רק היא. זאת אומרת עוד בנות באו ואמרו לי שהפעילות במועצת נשים, היתה שם קבוצה גם לפני הבחירות, הן היו פעילות וזו היתה פעילות

מאוד מיוחדת. אני חושבת שהיא גרמה להרבה מאוד נשים להיות מעורבות יותר בפוליטיקה, או להיכנס. מעורבות בפוליטיקה במובן הזה של להיות מעורבות בעיר, בפעילות כלשהי. אם זה בוועדי גנים, ועד גנים וועד הורים וכל הפעילות הענפה שלה.

אחד הדברים שאני זוכרת משלי בישיבות, שהיה בה איזשהו סוג גם של שקט, של תובנה, שהיא ידעה להקשיב לאחרים. יכולת להקשיב ולחשוב. ואז להביע את עצמה, וזה סוג של כריזמה שלא כל אחד כנראה יכול לעשות את זה. שיכול גם להקשיב ולדבר בשקט, ולהביע את עצמו בצורה מדויקת. ואני מאוד הערכת את אותה על זה, וככלל.

כשנתקלתי בה פתאום שאני גם חברת מועצה, פתאום הסתכלתי עליה כמודל, של מישהי שהגיעה בהחלט להצלחה מאוד גדולה בפעילות שלה ובהשפעה שלה בעיר. ואני חושבת שזה בהחלט מודל לחברת מועצה, שהעשייה שלה עומדת בפני עצמה, שכל כך הרבה אנשים אוהבים אותה ותרמה לכל כך הרבה אנשים. אז אני חושבת שהיא באמת אישה ראויה להעריך אותה ואולי גם פעילות, להמשיך את הקורסים של מנהיגות נשים על שמה, אני חושבת שאולי זה יכול לתת עוד אמצעי להנצחה. ולהחיות את זה מחדש, את הפעילות היפה שלה, שהיא הצליחה, אני חושבת שזה שגשוג של מועצת נשים. אחת התקופות היפות של מועצת נשים.

יהודה בן חמו: תודה. עילאי.

עילאי הרסגור: לא ידעתי שיתאפשר לשאת דברים בתחילת הישיבה לזכר שלי. התכוונתי להגיד כמה מילים בסוף דברי בנושא התקציב, אבל אני חושב שנכון וראוי להגיד את הדברים

האלה עכשיו.

מעטים האנשים שיש קונצנזוס כל כך רחב סביבם. שיש אהבה כל כך גדולה סביבם. יש הערכה כל כך עמוקה ואמתית, אמתית, למה שעשו. ושלי היתה בין האנשים הנדירים האלה.

לא היתה לי הזכות לשבת איתה ביחד במועצת העיר. כשהיא עזבה אני נכנסתי. אבל כן היתה לי הזכות, תקופה קצרה, להיות ממלא מקום, משקיף ועדת איכות סביבה. איכות הסביבה שהיא עמדה בראשה, ולאחר מכן היתה לי הזכות גם להחליף אותה כיו"ר הוועדה.

האהבה שלה למה שהיא עשתה, ההשקעה, התחושה שהיא נתנה לאנשים, שהיא מקשיבה להם, שחשוב לה לשמוע אותם, שהיא והם ביחד יכולים לעשות דברים גדולים, היתה תחושה שמעט מאוד אנשים יכולים לתת. והיא גם עשתה את זה. היא לא רק דיברה, היא גם עשתה. והיא הרימה דברים. וכפר סבא חייבת לה הרבה מאוד. והמורשת שלה, הדברים שהיא עשתה, כמובן ייזכרו לזכותה. אבל הדברים שהיא הקימה והיא נטעה, זרעה את הזרעים וטיפחה אותם, עוד יגדלו וכפר סבא ותושביה עוד ייהנו מהם שנים רבות מאוד מאוד.

לא קל, לא קל לדבר על שלי בלשון עבר. לא קל לדבר על אישיות כל כך מיוחדת, כל כך משפיעה, כל כך אנושית, שאיננה כבר איתנו. כל אחת ואחד מאיתנו ישאו את שלי בליבם ובדרך שלהם ובהיכרות האישית שלהם איתם. שלי היתה קודם כל מהיכרותי היחסית קצרה איתה, יש כאן אנשים שהכירו אותה שנים רבות, אני הכרתי אותה כמה

שנים, אבל שוב, לא היתה לי זכות להיות איתה במועצת העיר. אבל מהיכרותי איתה, היא היתה קודם כל אישה של אנשים, של בני אדם. היא היתה קודם כל, היא היתה מהאנשים שהם קודם כל בני אדם ואחר כך פוליטיקאים. היא ראתה בפוליטיקה דרך להגשים דברים, ולא את הדבר עצמו. פוליטיקה לא היתה משאת נפשה. פוליטיקה בשבילה היתה כלי להקים דברים, לעשות דברים. לעשות את העיר שלנו לטובה יותר. להפוך את המדינה שלנו לטובה יותר. ומה שהיא עשתה באמת, בנושא קידום נשים וקידום נשים בפוליטיקה, פוליטיקה מקומית ברחבי הארץ וגם פליאה, שלצערי נבצר ממנה להיות כאן, יש לה הרבה מאוד סיפורים מאוד יפים על שלי, שתמכה ועזרה. ולדעתי הרבה מאוד נשים חברות מועצה חייבות לה היום את המקום שלהן במועצות ערים ברחבי הארץ. עזוב, עזוב לדבר על שלי בלשון עבר. אני בהחלט מסכים שראו להנציח אותה, כמובן לפי הכללים והנהלים המקובלים. וידעו לתת לה את הכבוד הראוי שמגיע לה. יהי זכרה ברוך.

יהודה בן חמו: תודה. מתי, בבקשה.

מתי פז: נאמרו פה הערב דברים מאוד יפים, מאוד חמים, על פועלה של שלי. התדהמה על הבשורה המרה היא בלתי נתפסת. אני כולי רעד ודפיקות לב מיום שישי שעבר, מעת קבלת הבשורה הזאת. לא מצליח להירגע עד עכשיו. אני מניח שכולם באותה תחושה. אני זכיתי להכיר את שלי לפני מספר שנים, די רבות. כשהייתי יו"ר האגודה למלחמה בסרטן בכפר סבא והיינו צריכים עזרה לפעילות שהלכה

ודעכה, של מתנדבים ברחבי העיר והפנייה הראשונה שלי בתחילת דרכי היתה לשלי, כיו"ר מועצת הנשים. התקבלתי אצלה מיד, ללא שום מעצור. במשרד, כמו שהזכירו קודם, אצל אבא שלה, אצל ברוך בויצמן פינת רוטשילד. קיבלה אותנו בסבר פנים יפות, בשמחה, בחיוך, כמו שרואים על התמונה שלה, החיוך הגדול על השפתיים. ובאמת שיתוף הפעולה היה מדהים. העזרה שקיבלנו ממנה מיד, של כל בנות מועצת נשים היתה מאוד פוריה ושיתוף הפעולה באמת היה מדהים.

כמו שאמרתי, נאמרו פה כבר כל הדברים הטובים על שלי ואין לי מה להוסיף. אני רק הייתי רוצה להיפרד ממך שלי, בדברים של נשיא ארצות הברית לשעבר, ביל קלינטון, בהספד שלו ליצחק רבין, זיכרונו לברכה, שלום חברה, יהי זכרך ברוך.

אסתר הדנה:

שלי היתה באמת חברה טובה שלי. היתה לפני הרבה שנים, ניסתה לשלב אותי בכל מיני חוגים, מועצת נשים. היתה גם פעילה ב"נשים עם עסקים", וכל פעילות היא שלחה לי מייל. 'תבואי, תשתתפי, תבואי איתנו', ואני הייתי משתתפת והייתי הולכת והייתי יושבת לידה. היא היתה אישה אצילה, חכמה, שיש בה הרבה נתינה. היא מקנה סביבה לסובבים אותה, להיות טוב וישר.

בין הדברים גם הזמינה אותי, ארגנה סיור לכלא תרצה. אוטובוס מלא נשים הלכנו שם, עשינו סיור. היא הסבירה לנו, היא דרשה שיסבירו לנו, במועצת נשים, וכל הפעילויות שילבה אותי. היא היתה חברה טובה-טובה שלי. ואני מזדהה עם ההנצחה שלה, במשהו טוב ושינציח אותה,

שיבליט את כל הנתונה שלה. מאוד אהבתי אותה, שיהי זכרה ברוך.

יהודה בן חמו: תודה. צביקה.

צביקה צרפתי: טוב, אני, מי שיודע, מי ששוחחתי יודע באיזה סערת רגשות אני נמצא. כי שלי בשבילי היתה עולם ומלואו. כדי שאני לא, אני הבאתי כמה דברים:

שלי יקרה. עברו שבעה ימים מאז שעזבת אותנו והפתעת על כולם. אני מתקשה לדבר עליך בלשון עבר. לאן שאני לא מגיע, המילה הראשונה קשורה בשלי. על האישה שהיית, על העשייה שלך ועל כך שאולי אנחנו חיים בחלום ואת עוד תחזרי אלינו במלוא...

הכרתי אותך לפני כ-12 שנה. ומאז דרכנו הצטלבו ויצרנו חברות ושותפות קרובה, כזו שלא מבליים, אבל מדברים באופן קבוע, מחליפים רעיונות על נושאים שונים וקידום פרויקטים למען תושבי העיר. בשולי השיחות היית לי גם אשת סוד, שיכולתי להיוועץ בה והיום תחסרי לי.

שלי, את תזכרי כאשת ציבור ישירה, הגונה, ובעיקר אישה שמזיזה הרים והתוותה מודל בהרבה תחומים, ובעיקר דרך מועצת נשים. שם הקמת מודל שמחקים אותו בכל רחבי הארץ. אני משוכנע שגם בתפקיד אליו נבחרת רק לפני כשלושה שבועות, כיו"ר הנהגת ההורים העירונית, היית מובילה לשיח פורה ולשיתופי פעולה בדרכך הייחודית.

שלי, אסיים בציטוט משירה של עלמה זוהר 'עזים ממוות געגועי, ארוכים משנות חיי, עוד ניפגש אולי בגלגול אחר'. שלי יקרה, בליבי פיניתי מקום מיוחד רק לך. את תישארי זיכרון חי יום יום. תהיה נשמתך צרורה בצרור החיים.

יהודה בן חמו: אמן.

***** סרט וידיאו לזכרה של עו"ד שלי עמרמי בוזגלו ז"ל *****

יהודה בן חמו: זו הזדמנות גם להודות לכל עובדי העירייה, לחברי המועצה, לכל האנשים הרבים שסייעו גם בארגון ההלוויה וגם בארגון ימי השבעה. מלאכה לא פשוטה, אבל מי שהיה בהלוויה ראה את הכמות של האנשים, יכול אולי לתהות ולו במעט על גודל האבדה.

1. אישור תקציב העירייה לשנת 2017.

יהודה בן חמו: לא יודע איך עוברים במעבר חד משיבה כזו לשיבה אחרת. אבל הנושא של ביטול הישיבה, שהיתה אמורה להתקיים בבית אברהם מולה ז"ל, כפי שכל חברי המועצה כבר חוו ויודעים, בדרך כלל ישיבת התקציב עבורנו היא ישיבה חגיגית, כולל עם קטע אומנותי, עם אורחים מבחוץ, היו אמורים להגיע אלינו גם חבר הכנסת טרכטנברג וגם מנכ"ל משרד האוצר, מר שי באב"ד. והחלטנו בעצה עם מספר חברים שהתייעצנו, חברי מועצה, וגם גורמים מקצועיים בעירייה, לבטל את הישיבה החגיגית ולקיים אותה בפורמט הרגיל, ברמה של ישיבת מועצה כאן.

אני חייב לשתף אתכם ששלחנו להרבה מאוד אנשים הזמנות להגיע, לאותם אנשים שלחנו הודעה על הביטול. והגיעו תגובות רבות מאוד של אנשים שמחזקים מאוד את ההחלטה שלא לקיים את הישיבה במתכונתה הרגיל בבית אברהם, אלא לקיים אותה בצורה צנועה יותר, ובמיוחד שאנחנו נמצאים בימי האבל, ובמיוחד שכפי שנאמר פה על

ידי מספר דוברים, שלי בדרך כלל, מי שזוכר את הישיבות איתה פה במועצה, אז או שהיתה מדברת בשקט, או שהיא לא היתה מדברת בכלל, בגלל טונים כאלה ואחרים.

מצאנו לנכון בנסיבות הללו לקיים ישיבה צנועה יותר מאשר חשבנו. למעשה, ישיבת התקציב, אין לי להוסיף ולו מילה אחת מעבר למה שנכתב. מעבר למה שהוצג. ספר התקציב הוצג אצל כל חברי המועצה. התקיימו ארבע או חמש ישיבות מועצה, ולפחות על דעת חברי הקואליציה, שעשינו סבב, אף אחד לא מעוניין לדבר, אלא לאשר את התקציב או להעמידו להצבעה. וכמובן כפי שאמרתי לעמיתי, חברי הקואליציה, אני אומר את זה פה לכלל חברי המועצה, מי שבאמת רוצה שדבריו יירשמו בפרוטוקול, ויחרתו בספרי ההיסטוריה של כפר סבא, יכול להגיש אותם מודפסים... יגיש אותם מודפסים. אנחנו נצרף אותם לפרוטוקול של הישיבה של מועצת העיר, ולאחר מכן כמובן נפיץ אותם גם בנוהל המקובל שמפיצים את הפרוטוקול.

אהוד לוי יובל: אני מסכים.

יהודה בן חמו: זה הפתיח שלי. תודה. אני בהחלט גם רוצה לציין, מבקשים שאני אזכיר שטובה גלר נמצאת פה. טובה גלר נמצאת איתנו בכל מקום. שאלתי גם את טובה, אבל אין לה את כוחות הנפש היום לומר דברים על שלי. אני בטוח שככל שנקיים ערב לזכרה, גם טובה תשתלב, ואנחנו רוצים להודות לך לא רק על הנוכחות שלך, אלא על ליווי שלי באופן אישי, אבל גם של תושבי העיר, של אוכלוסיות רבות שמכירים ומוקירים לך תודה רבה ועמוקה. ונאחל לנו שתהיי במחיצתנו עוד הרבה מאוד שנים רבות וטובות

בבריאות טובה ואיתנה.

זה הפתיח שלי והסיכום שלי גם, למעשה, לגבי התקציב.

במידה ומישהו סבור אחרת ורוצה לדבר, בבקשה.

שמעון פרץ : כמו שהצעת, להצביע. וכל מי שרוצה, שיש לו הערות,

לכתוב, שייחרתו שם בתקציב. זה הדבר הכי עדיף היום,

שלא נתווכח ולא נדבר ולא נתחיל להעיר הערות אחד לשני.

זה הדבר הכי טוב שיכול לדעתי.

עילאי הרסגור : אין ספק שהנסיבות הופכות את העניין להרבה יותר קשה,

ולי באמת אין שום חשק עכשיו להתנצח ולהתחיל

בויכוחים, באבל הכבד שבו כולנו נמצאים. אני רק רוצה

לבדוק שמשפטית הדבר הזה אפשרי, כלומר לצרף דברים

לפרוטוקול, שלא נאמרו בעצם בישיבה.

יהודה בן חמו : אפשרי. בדקנו את זה,

עילאי הרסגור : זה אפשרי מבחינה משפטית?

שרון גמזו שורר : אם יש הסכמה זה בסדר.

אהוד לוי יובל : כולנו בעד.

אושרת גני גונן : יכולים לצרף כנספח גם. הכל בסדר.

עמירם מילר : ואם רוצים להגיב עליהם? אני חושב שטכנית זה לא ניתן.

מפני שאם עילאי רוצה לומר משהו, ואני רוצה להגיב, נניח,

אז זה לא -

יהודה בן חמו : תגידו להם, כשנפיץ,

צביקה צרפתי : נפיץ. יש לך את האפשרות להעיר לפרוטוקול?

אהוד לוי יובל : באופן חד פעמי, כולנו נסכים שמי שירצה להגיב, אני חושב

שאין בעיה.

יהודה בן חמו : כמו כל פרוטוקול, עמירם, בלי לשאול את המשפטנים. כמו

כל פרוטוקול, הוא מופץ אליכם לפני אישור. ברגע שיש את

ההערות, אנחנו מכניסים את ההערות. אז גם במקרה הזה, כמו בכל המקרים. אם למישהו יהיו הערות, תגישו את ההשגות, נצרף לפרוטוקול, ורק לאחר מכן נפיץ אותו כשהוא חתום. המשפטנים מהנהנים לי בראש, אז סימן שזה בסדר.

אם כך, אפשר לעבור, אני מבין שפה אחד, סביב הנושא של ההצבעה. אני מבקש את נוסח ההחלטה.

אני מבקש להעמיד להצבעה, זה סעיף-סעיף, אם אני זוכר נכון? לפני שנעבור לסעיף סעיף, גם אי אפשר שלא להעלות על נס את הפעילות הברוכה, בכל זאת ספר תקציב זה לא ספר שיושבים, מקלידים אותו שעה, שעתיים, או יום יומיים, באחד ממשרדי העירייה. זה ספר שעמלנו עליו רבות, על מנת לגבש אותו. הרבה מאוד דיונים עם מנהלי האגפים ויחידות הקצה. כפי שידוע לכם, מנהלי האגפים מגיעים לדיונים אל מול הגזבר והמנכ"לית. יושבים שעות רבות בישיבות אישיות. לאחר מכן ישיבות מחלקתיות, אגפיות. לאחר מכן מגיעים למספרים הסבירים, בהתאם ליכולת ההכנסה שלנו.

בהחלט בשולי הדברים אני אומר שגם בתקציב הזה יש בשורה מאוד משמעותית, כמו בכל שנה. וגם בנושא החינוך, אנחנו קופצים מדרגה משמעותית. העיר גדלה, העיר מתפתחת. הרבה מאוד מוסדות ציבור. זה המקום להודות למנכ"לית העירייה, אושרת גני גונן, שבהחלט אני חייב לציין שהיא הפתיעה אותי באופן ניהול השיחות, הפגישות, ישיבות העבודה, מול מנהלי האגפים ויחידות הקצה. לשגיא רוכל, גזבר העירייה, שכמו כל שנה, זה לא חדש,

אבל בהחלט עושה את העבודה ביד רמה, ביחד עם הצוות המקצועי שלו. מי שעבר בחודשים האחרונים יכל לראות את האורות דולקים בשעות הקטנות של הלילה גם כן. בהחלט באמצעותך אני רוצה להעביר תודה לכל עובדי האגף. כמובן לכל מנהלי ועובדי העירייה, שבדרך כלל אנחנו דוברים, אבל הם למעשה עושים את העבודה האמיתית ומביאים את התוצאות אשר מביאים.

אם שכחתי משהו אני מתנצל, אבל בהחלט תודה. כמובן גם תודה לכל חברי המועצה שחלקם הגדול השתתף בישיבות ועדות הכספים, כך שהרבה לחדש היום אין. אבל בהחלט המעורבות של חברי המועצה, התמיכה, היא בסופו של יום מביאה גם את התוצרים ואת התוצאות המיוחלות מספר התקציב.

אם כך, אנחנו מעמידים, סעיף-סעיף, שגיאה? התקציב הרגיל לשנת 2017, בסך של 763.82 מלש"ח. התקציב המותנה בסך של 2.65 מיליון ₪. סך הכל התקציב הרגיל על סך 766.48 מיליון ₪. מי בעד לאשר? אורן, עמירם, צביקה, יהודה, דבי, רביטל, שמעון, אמיר, מתי, ממה, אמיר, איתן, רויטל, יהודה. תודה. מי נגד ירים את ידו? עילאי, יובל, ענת, אתי. תודה.

החלטה מס' 228: מאשרים ברוב קולות את התקציב הרגיל לשנת 2017, בסך של 763.82 מיליון ש"ח. התקציב המותנה בסך של 2.65 מיליון ₪. סך הכל התקציב הרגיל על סך 766.48 מיליון ₪.

יהודה בן חמו: תקציב הפיתוח לשנת 2017, בסך 147.09 מיליון. מי בעד?

אורן, עמירם, צביקה, יהודה, דבי, רביטל, שמעון, אמיר, מתי, ממה, אמיר, איתן, רויטל, יהודה. תודה. מי נגד ירים את ידו? עילאי, יובל, ענת, אתי. תודה.

החלטה מס' 229: מאשרים ברוב קולות את תקציב הפיתוח לשנת 2017, בסך 147.09 מיליון ₪.

יהודה בן חמו: סך התקציב כולו לשנת 2017, רגיל ופיתוח, עומד על 913.67 מיליון ₪. זה לא צריך להצביע, הצבענו קודם. תוכנית הפיתוח הרב שנתית לשנים 20-17, זה ארבע שנתית, 474.09 מיליון ₪. מי בעד? אורן, עמירם, צביקה, יהודה, דבי, רביטל, שמעון, אמיר, מתי, ממה, אמיר, איתן, רויטל, יהודה. תודה. מי נגד ירים את ידו? עילאי, יובל, ענת, אתי. תודה.

החלטה מס' 230: מאשרים ברוב קולות את תוכנית הפיתוח הרב שנתית לשנים 2017-2020 בסך 474.09 מיליון ₪.

יהודה בן חמו: תקן כוח האדם, גם זה מתבקש, כמו בכל שנה, לאשר את תקן כוח האדם לשנת 2017, בסך 2,337 משרות. מי בעד? ירים את ידו. אורן, עמירם, צביקה, יהודה, דבי, רביטל, שמעון, אמיר, מתי, ממה, אמיר, איתן, רויטל, יהודה, יובל, ענת, אתי. תודה. מי נגד, ירים את ידו. אין. נמנעים? עילאי. תודה.

החלטה מס' 231: מאשרים ברוב קולות את תקן כוח האדם לשנת 2017, בסך 2,337 משרות.

יהודה בן חמו: היתר למשיכות יתר בבנק עד 5% מהתקציב, בסך 36 מיליון ₪. מי בעד? אורן, עמירם, צביקה, יהודה, דבי, רביטל, שמעון, אמיר, מתי, ממה, אמיר, איתן, רויטל, יהודה. תודה. מי נגד ירים את ידו? עילאי, יובל, ענת, אתי. תודה.

החלטה מס' 232: מאשרים ברוב קולות היתר למשיכות יתר בבנק עד 5% מהתקציב, בסך 36 מיליון ₪.

יהודה בן חמו: נטילת הלוואה לפיתוח בסך 70 מיליון ₪. מי בעד? ירים את ידו. אורן, עמירם, צביקה, יהודה, דבי, רביטל, שמעון, אמיר, מתי, ממה, אמיר, איתן, רויטל, יהודה. תודה. מי נגד? ירים את ידו? עילאי, יובל, ענת, אתי. תודה.

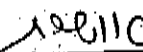
החלטה מס' 233: מאשרים ברוב קולות נטילת הלוואה לפיתוח בסך 70 מיליון ₪.

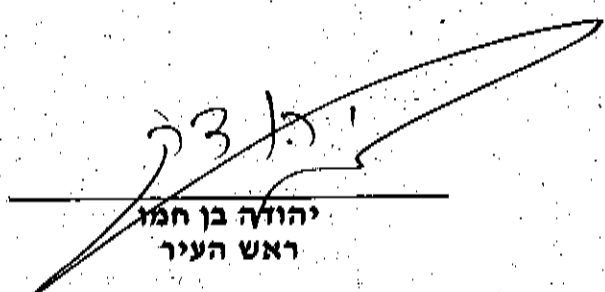
יהודה בן חמו: מחזור הלוואות משנים קודמות ופרישתן מחדש בסך 50 מיליון ₪. מי בעד? ירים את ידו. אורן, עמירם, צביקה, יהודה, דבי, רביטל, שמעון, אמיר, מתי, ממה, אמיר, איתן, רויטל, יהודה. תודה. מי נגד? ירים את ידו? עילאי, יובל, ענת, אתי. תודה.

החלטה מס' 234: מאשרים ברוב קולות מיחזור הלוואות משנים קודמות ופרישתן מחדש בסך 50 מיליון ₪.

יהודה בן חמו: תודה. בזה אנחנו מסיימים את סעיפי האישור. אני רוצה להודיע בזאת שתקציב 2017 אושר על ידי מועצת העירייה.

מבקש מכולנו שנשמור על החיים, נקיים את המצווה
'ונשמרתם לנפשותיכם'. בהחלט להודות לכל מי שסייע, לא
רק בהכנת התקציב, במיוחד בשבוע הכל כך מורכב והכל כך
קשה, כפי שמרביתכם או כולכם מכירים אותי, אני כבר
הפסקתי להיות טירון בחיים הפוליטיים, ולצערי הרב, זה
אחד מהשבועות הקשים ביותר שחוויתי בחיי הציבוריים.
ובמיוחד בנסיבות שנוצרו, מקשה עוד יותר. אני מאחל
לכולנו שנדע רק בריאות טובה, ימים טובים ושמחות. תודה
רבה, הישיבה נעולה.

אפשרת גנני גונן
מנכ"לית העירייה

יהודה בן חמו
ראש העיר

ריכוז החלטות

1. אישור תקציב העירייה לשנת 2017.

החלטה מס' 228: מאשרים ברוב קולות את התקציב הרגיל לשנת 2017, בסך של 763.82 מיליון ₪ ואת התקציב המותנה בסך של 2.65 מיליון ₪. סך הכל התקציב הרגיל על סך 766.48 מיליון ₪.

החלטה מס' 229: מאשרים ברוב קולות את תקציב הפיתוח לשנת 2017, בסך 147.09 מיליון ₪.

החלטה מס' 230: מאשרים ברוב קולות את תוכנית הפיתוח הרב שנתית לשנים 2017-2020 בסך 474.09 מיליון ₪.

החלטה מס' 231: מאשרים ברוב קולות את תקן כוח האדם לשנת 2017, בסך 2,337 משרות.

החלטה מס' 232: מאשרים ברוב קולות היתר למשיכות יתר בבנק עד 5% מהתקציב, בסך 36 מיליון ₪.

החלטה מס' 233: מאשרים ברוב קולות נטילת הלוואה לפיתוח בסך 70 מיליון ₪.

החלטה מס' 234: מאשרים ברוב קולות מיחזור הלוואות משנים קודמות ופריסתן מחדש בסך 50 מיליון ₪.